

[Mimi Jakobsen]

I hvert fald mener vi, at forslaget er forbedret i forhold til lovforslag nr. L 2 i sidste samling. Vi fandt det dengang meget uheldigt, at man ville lave en lovgivning, der skulle have tilbagevirkende kraft, ikke mindst fordi det kunne antyde, at man specielt havde beskæftiget sig med en bestemt sag.

Vi deler i øvrigt ikke den mistillid til justitsministeren, der ligger i forslaget. Vi finder, at hvis ministeren i øvrigt administrerer ud fra de retningslinjer, som er nævnt i forslaget, så skulle der vel ikke være meget problem i at få dem lagt helt fast, men vi vil i øvrigt gå ind i udvalgsarbejdet med en positiv holdning.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Stort set er det jo det samme forslag som ved sidste fremsættelse, og jeg skal derfor henvise til de principielle bemærkninger, jeg gjorde ved behandlingen af lovforslag nr. L 2 i sidste samling.

Efter justitsministerens bemærkninger om, at de seks punkter, der er indeholdt i forslaget, allerede indgår i bedømmelsen i de pågældende tilfælde, så synes jeg ærlig talt ikke, der er nogen grund til at lave disse ting om. Jeg vil derfor afvise forslaget.

Alice Hedegaard (DR):

Selv om jeg ikke havde tænkt mig at benytte denne talerstol til at forkynde religion – der findes steder, der er bedre egnede – vil jeg dog i betragtning af, at det er kristeligt folkepartis lovforslag, vi behandler, lige minde om, at der i Det ny Testaments Mattæus Evangelium, 6. kapitel, 24. vers, står: »I kan ikke tjene både Gud og Mammon.«

Dette lovforslag går endnu videre end til den, der selv har samlet sig rigdom. Man vil have, at den rigdom skal gores til et strids spørgsmål blandt eventuelle slægtninge eller andre til en afdød nært knyttede, der måtte være så ivrige efter at arve, at de på trods af manglende testamente skal kunne ansøge om at arve og eventuelt gå rettens vej for at arve. Det er jo rent faktisk det, forslaget ville resultere i.

Når man ser bort fra punkterne 1, 2 og 3, der svarer til gældende lov, står der i punkt 5: »...om afdøde udtrykkelig har erklæret sig imod, at arven tilfaldt staten«. Mener man, at denne erklæring skal være skriftlig?

Så kunne man vel forvente, at der var udtrykt ønske om, hvem der så skulle arve. Eller skal det være en tilfældig interesseret slægtning, der skal berette, at afdøde engang har udtalt det?

I punkt 6 står: »...samt om der foreligger udsagn, der beviser eller overvejende sandsynliggør, at afdøde helt eller fortrinsvis havde til hensigt at betænke ansøgerne«. Jeg er bange for, at der ved en formuendes død, hvor der ikke er skrevet testamente, vil melde sig mange ansøgere, der vil prøve at bevise, hvor meget afdøde havde tænkt på at få skrevet i testamentet til fordel for dem. Her er det, jeg er overbevist om, at stridsspørgsmål blandt eventuelle slægtninge vil blusse op. De fleste ved vist gennem sørgelige erfaringer, at intet som arv kan splitte ellers gode venner og familie.

I bemærkningerne til lovforslaget er udtrykt bekymring for disse mere eller mindre berettigede arvinger, idet man skriver, at de er prisgivet en ministers forgodtbefindende, og at de skulle kunne få deres tilfælde bedømt af vore uafhængige og upartiske domstole. Det er hårde ord, for at sige det mildt. Jeg har nu så stor tillid til vor justitsminister, at jeg tror, at sagerne er i lige så gode hænder dér som hos domstolene. I øvrigt forstår jeg ikke, hvorfor ministeren skulle være partisk – det er jo ikke sikkert, at han selv skulle have arvet.

I punkt 4 står der: »...om den efterladte formue består af losøre, fast ejendom eller andet, hvortil der kan knytte sig en særlig affektionsværdi«. Hvis en afdøds slægtninge eller venner ønsker sig ting af affektionsværdi, vil de sikkert kunne erhverve sig dem ved køb, eller, som loven allerede siger, kan justitsministeren under særlige omstændigheder afstå fra arven osv. De mennesker, man ifølge lovforslaget har tænkt sig at tilgodese med en af et andet menneske samlet formue eller andre materielle goder, har jo ikke selv et helst krav på disse goder, og selv ikke en biologisk slægt har vel gjort nogen særlig indsats for den eventuelt skabte formue.

Jeg kan ikke med min bedste vilje se noget, der taler for dette forslags gennemførelse, men mener, at gældende lov tager de hensyn, man kan ønske sig.

Waldorff (VS):